

Sygn. akt II AKa 503/21

Sygn. akt II AKa 503/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Izabela Szumniak (sprawozdawca)

Sędziowie: SA Dorota Radlińska

SA Katarzyna Capałowska

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Turlej

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej - Tomali

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2023 roku sprawy:

W. B. (1), syna S. i E., urodzonego (...) w G., oskarżonego o czyny z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 271a § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

C. P., syna E. i J., urodzonego (...) w D., oskarżonego o czyn z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 16 sierpnia 2021 r. sygn. akt XVIII K 290/20

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że

zmienia opis czynu przypisanego W. B. (1) w pkt 1 w ten sposób, że przyjmuje, że poświadczyl on nieprawdę co do okoliczności mogących mieć znaczenie dla określenia wysokości należności publicznoprawnej oraz jej zwrotu;

zmienia opis czynu przypisanego C. P. w pkt 3 wyroku, w ten sposób, że przyjmuje, że oskarżony działał w celu utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego;

kary pozbawienia wolności wymierzone W. B. (1) i C. P. w punkcie 1 i 3 zaskarżonego wyroku obniża do 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;

na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego C. P. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzy) lat;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżonych koszty postępowania za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę w wysokości 6180 (sześć tysięcy sto osiemdziesiąt) złotych za obie instancje.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Aka 503/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 sierpnia 2021 r., sygnatura akt XVIII K 290/20

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		Przedłożone przez obrońców przy apelacjach i		

	wnioskach dowodowych dokumenty zaliczone do materiału dowodowego nie pozwoliły na uznanie, że umowa z dnia 8 września 2017 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) Sp. z o.o. nie była fikcyjna a wystawione przez K. faktury dotyczyły rzeczywistych zdarzeń faktycznych.	
--	---	--

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
	Dowody z dokumentów złożone w postępowaniu odwoławczym	Okoliczności, które miałyby być udowodnione tymi dokumentami co do zasady nie mają znaczenia i pozostają bez wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. W znacznej

		<p>części dotyczyły one innych projektów realizowanych przez spółkę (...) sp. z o.o. i potwierdzać miały ryzyko roszczeń różnych podmiotów rzekomo uzasadniających konieczność zawarcia umowy ze spółką (...) sp. z o.o. w dniu 11.09.2017 r. W zakresie zaś wartości i poczynionych inwestycji na nieruchomości objętej dofinansowaniem Sąd odwoławczy wskazuje, że zasadą przy tego typu przestępstwach jest dokonywanie pewnych, choć niepełnych inwestycji mających uwiarygadniać prawidłowe wykorzystywanie przyznanych dotacji i umożliwiać dalsze wsparcie finansowe.</p>
--	--	--

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty apelacji obrońcy	
	<p>1. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:</p> <p>art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k., polegającą na niekompletnym i nieobiektywnym przebadaniu dowodów, wyciągnięciu wniosków tylko w oparciu o część dowodów z pominięciem kwestii przemawiających na korzyść oskarżonego, ocenie dowodów sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, ustalaniu faktów w oparciu tylko o selektywnie dobrany materiał dowodowy działający wyłącznie na niekorzyść oskarżonego, co nastąpiło z naruszeniem zasady swobodnej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

oceny dowodów, w szczególności wobec wybiórczego uzasadnienia wyroku i ustaleń w nim zawartych, tj. poprzez niekompletne przeanalizowanie zeznań świadka Ł. H. i Ł. G., na których Sąd oparł ustalenia faktyczne w kwestii fikcyjności umowy na roboty budowlane z 8.09.2017r. z firmą (...) Sp. z o.o., stworzenie jej wyłącznie na potrzeby wyłudzenia dotacji, braku nadzoru jako generalnego wykonawcy ze strony tej spółki, a tym samym sprawstwa oskarżonego W. B. (1), podczas gdy ich szczegółowa i precyzyjna lektura oraz kompleksowa i rozłączna analiza w zestawieniu z innymi dowodami zgromadzonymi w toku postępowania przed Sądem I instancji tj. Zeznaniami J. B., M. B. oraz dowodami z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy prowadzą do wniosku, iż zeznania te wskazują na szereg daleko idących rozbieżności z selektywnie wyrwanymi przez Sąd depozycjami tego świadka oraz okolicznościami wynikającymi z dokumentów,

tj. art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. oraz art. 92 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k. i 410 k.p.k. polegającą na wydaniu przez sąd zaskarżonego wyroku przy uwzględnieniu jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego, podczas gdy uwzględnienie całości materiału dowodowego powinno powodować uzasadnione wątpliwości w przedmiocie uczestnictwa przez oskarżonego w oszustwie w szczególności mając na uwadze dokumenty zgromadzone w toku postępowania tj. umowę o obsługę i zarządzanie wierzytelnościami z dnia 11.09.2017 roku zawartą pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) Sp. z o.o. dotyczącą obsługi wierzytelności spółki (...) oraz

zeznania świadka Ł. H., które wskazują na legalny charakter obowiązków i uczestnictwa przez firmę (...) Sp. z o.o. w realizacji budowy budynku laboratorium i hali namiotowej, a tym samym w realizacji dofinansowanej inwestycji,

art. 4 k.p.k. w związku z art. 7 k.p.k. w związku art. 410 k.p.k. w związku z art. 424 § 1 k.p.k., polegającą na tym, że Sąd I instancji nie odniósł się do istotnych w sprawie, ujawnionych w toku rozprawy okoliczności, w wielu przypadkach nie wskazał, jak ocenił poszczególne dowody i dlaczego oparł się na jednych dowodach nie uznając dowodów przeciwnych, jak również nie wziął pod uwagę okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, co nastąpiło z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów, w szczególności wobec wybiórczego uzasadnienia wyroku i jego ustaleń tj. poprzez pominięcie dokumentów zgromadzonych w aktach, a nie wskazanych w uzasadnieniu, które kwestionują możliwość udziału oskarżonego w udzieleniu pomocy do wyłudzenia dotacji przez firmę (...) Sp. z o.o., a poprzez to także zamiar oskarżonego,

art. 6 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie ustaleń z naruszeniem zasady domniemania niewinności polegających na całkowitym zakwestionowaniu wyjaśnień oskarżonego W. B. (1) i C. P. w sytuacji gdy wyjaśnienia te w części dotyczących relacji w ramach (...) Sp. z o.o. korespondują ze sobą, lecz są sprzeczne z zeznaniami świadka M. B. (1), a tym samym nie wyjaśnienie przez

Sąd rozbieżności, jakie wynikają z wyjaśnień oskarżonego i zeznań tych świadków,

co doprowadziło Sąd I instancji do błędnych ustaleń faktycznych polegających na uznaniu, że:

umowa zawarta w dniu 8 września 2017 r. między (...) Sp. z o.o. a (...) Sp. z o.o. była fikcyjna i sporządzona wyłącznie na potrzeby wyłudzenia dotacji, a wystawione na jej podstawie przez (...) Sp. z o.o. faktury o numerach: (...) z dnia 06.03.2018 r. na kwotę 130.380 zł brutto, 1/4/2018 z dnia 04.04.2018 r. na kwotę 190.551,60 zł brutto, 2/4/2018 z dnia 10.04.2018 r. na kwotę 202.950 zł brutto, 3/4/2018 z dnia 11.04.2018 r. na kwotę 78.720 zł brutto, 4/4/2018 z dnia 11.04.2018 r. na kwotę 135.300 zł brutto, 1/5/2018 z dnia 02.05.2018 r. na kwotę 227.058 zł brutto, 2/5/2018 z dnia 05.05.2018 r. na kwotę 149.445 zł brutto oraz 3/5/2018 z dnia 07.05.2018 r. na kwotę 189.666 zł brutto dotyczyły nie mających miejsca zdarzeń faktycznych, a więc w całości poświadczały nieprawdę,

umowa z dnia 11 września 2017 roku pomiędzy (...) Sp. z o.o. z L. Sp. z o.o. była fikcyjna,

nie doszło do wykonania, żadnych prac budowlanych oraz żadnych innych czynności związanych z budową laboratorium i namiotu hali przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

oskarżony W. B. (1) działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowym udzielenia pomocy do wyłudzenia dotacji,

środki przyjmowane na rachunek (...) Sp. z o.o. w ramach umowy z dnia 11.09.2017 roku pochodziły z przestępstwa oszustwa,

podczas gdy ustaleniom tym przeczą obiektywnie istniejące okoliczności w postaci wykonania prac związanych z budową laboratorium i postawieniem hali namiotowej, które to okoliczności potwierdzają dowody zgromadzone w aktach tj.: faktury wystawione przez Ł. H. i M. G., zeznania tych osób, wyjaśnienia J. B. (2) i M. B. (2), opinia biegłego z zakresu wyceny nieruchomości, a co miało wpływ na treść orzeczenia poprzez przyjęcie przez Sąd I instancji, że W. B. (1) udzielił pomocnictwa do wyłudzenia dotacji działając z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, podczas gdy w przestępczy aspekt i charakter działań J. B. (2) i M. B. (2), który wynika z ich przyznania się do winy i złożonych wyjaśnień, nie obejmował działania od samego początku z zamiarem wyłudzenia dotacji, a podejrzani wręcz planowali zrealizowanie projektu (...)02.01.00-00- (...)00 i w rzeczywistości go realizowali zgodnie z harmonogramem, ergo W. B. (1) nie mógł obejmować zamiarem bezpośrednim kierunkowym przypisanym mu przez Sąd I instancji popełnienia przestępstwa pomocnictwa do wyłudzenia dotacji poprzez fałszowanie dokumentów (faktur), które następnie były przedstawione do rozliczenia dotacji.

2. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej W. B. (1) polegającą na wymierzeniu oskarżonemu rażąco wysokiej kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji, w której oskarżeni M. B. (1) i J. B. (2) odpowiedzialni za popełnienia przestępstwa oszustwa skazani zostali na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, natomiast W.

	<p>B. (1) skazany został na karę pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszania, przy czym oskarżony nie był wcześniej karany zaś potencjalny stopień winy i społecznej szkodliwości czynu nie uzasadniają skazania oskarżonego na karę pozbawienia bez warunkowego jej zawieszenia.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Ad 1. a) -d)</p> <p>Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutu naruszenia przez Sąd Okręgowy wskazanych w punkcie 1. a) – d) przepisów postępowania karnego.</p> <p>Sąd Okręgowy przedmiotem oceny uczynił wszystkie przeprowadzone dowody a oceny tej dokonał z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Ocena ta jest wszechstronna, pełna, logiczna i w pełni odpowiada wymogom nałożonym przez reguły art. 7 k.p.k. Tym samym Sąd Apelacyjny nie podziela zarzutu naruszenia tego przepisu przy ocenie materiału dowodowego, w tym w szczególności zeznań świadków Ł. H. i Ł. G. oraz wyjaśnień oskarżonego W. B. (1). Apelacja w tym zakresie ma charakter wyłącznie polemiczny. Z zeznań M. B. (1), J. B. (2) ale również M. G. i Ł. H., potwierdzonych w tym zakresie opinią biegłego z zakresu wyceny nieruchomości i dokumentami w postaci sprawozdań, wydruków i dokumentacji z Ministerstwa Rozwoju i Inwestycji wynika bezspornie, że M. B. (1) i J. B. (2) już na początku inwestycji zawyżyli koszty jej realizacji w</p>		

harmonogramie kosztów robót budowlanych. Słusznie ustalił na podstawie tych dowodów Sąd I instancji, że zawarta w dniu 8 września 2017 r. między (...) Sp. z o.o. w W. reprezentowaną przez oskarżonego W. B. a (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez M. B. (1) umowa na roboty budowlane była fikcyjna i sporządzona została wyłącznie na potrzeby wyłudzenia dotacji. (...) Sp. z o.o. nigdy zaś nie wykonywała żadnych prac budowlanych ani innych czynności związanych z budową laboratorium i namiotu ujeżdżalni koni. Tym samym wystawione w okresie od 6 marca 2018 r. do 7 maja 2018 r. przez (...) Sp. z o.o. faktury i protokoły odbioru prac poświadczały nieprawdę. Przyznali to w swoich zeznaniach świadkowie J. B. (2) i M. B. (1) i Sąd I instancji szeroko odniósł się do tych zeznań w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Wbrew zarzutom obrony Sąd nie potraktował zeznań tych świadków wybiórczo, lecz z ostrożnością, mając świadomość, że mimo przyznania się do winy depozycje te charakteryzują się pomniejszaniem swojej i pozostałych uczestników odpowiedzialności oraz umniejszaniem rangi przestępczego procederu. Niemniej świadkowie ci co do zasady potwierdzili, że K. nie wykonywała faktycznie żadnych prac budowlanych czy związanych z nadzorem nad realizacją procesu budowy, a wystawione w tym zakresie faktury były fikcyjne. Twierdzenia oskarżonego W. B. (1) sprowadzające się do próby udowodnienia, że łączyła go z podwykonawcami Ł. H. i M. G. ustna umowa w świetle zeznań tych ostatnich nie mogą zostać uznane za nic więcej jak przyjętą linię obrony, która nie znajduje

żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym. Próba wykazania przez obronę wybiórczej analizy zeznań świadków H. i G. zdana jest na niepowodzenie. Oczywistym jest, że sąd powoływał się na te fragmenty zeznań tych świadków, które bez żadnych wątpliwości potwierdzały ustalony przez Sąd przebieg stanu faktycznego w sprawie. Tym niemniej zeznania cytowane szerzej w apelacji przez obrońcę nie stoją w sprzeczności z tymi ustaleniami. Fakt, że firma (...) istniała i nie wykonując żadnych prac „firmowała” przedsięwzięcie, przewijając się w dokumentacji nie wyklucza wyłącznie fasadowego charakteru jej udziału w przestępstwie wyłudzenia dotacji przez głównych sprawców. Chybionym zatem pozostaje zarzut nieprawidłowej oceny wyjaśnień W. B. (1), sprowadzający się do konkluzji, iż Sąd oceniając ów dowód uwzględnił jedynie okoliczności przemawiające na niekorzyść oskarżonego. Sąd I instancji wyjaśnienia oskarżonego szczegółowo przeanalizował i poddał wnikliwej ocenie zestawiając z innymi zgromadzonymi w sprawie dowodami. Wyczerpująco wyjaśnił dlaczego nie obdarzył ich przymiotem wiarygodności. Odnosił się do kwestii braku jakichkolwiek umów K. z rzekomymi podwykonawcami, w tym do niewiarygodności i nielogiczności twierdzeń o rzekomo ustnych umowach z firmami (...). Których to istnienia ci ostatni nie potwierdzili. W tym kontekście, wbrew twierdzeniom obrony, konstatacja sądu o fikcyjności umowy z 11.09.2017 roku pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. jest w pełni uprawniona. Zupełnie nie przekonują wskazywane przez obronę motywy zawarcia tego

typu umowy sprowadzające się do obawy, że środki przekazywane przez inwestora mogłyby zostać przejęte przez podmioty zgłaszające roszczenia finansowe wynikające z wcześniej prowadzonych przez K. inwestycji i budów. Takie założenie wbrew temu co chciał osiągnąć obrońca nie uwiarygadnia spółki jako solidnego i pewnego inwestora.

Nie pozostają w sprzeczności dokonane przez Sąd I instancji ustalenie fikcyjności umowy z dnia 07.09.2017 r. a rzeczywiste działanie oskarżonego jako pomocnika, sprowadzające się do wystawienia fikcyjnych faktur w okresie objętym przypisanym mu czynem.

Wbrew zarzutom obrony brak jest podstaw do wiązania zarzutu naruszenia art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. Nie zostało bowiem wykazane w złożonej apelacji aby Sąd I instancji pominął jakieś istotne okoliczności zdarzenia czy też nie ujawnił ich na rozprawie w sposób niezgodny z procedurą gromadzenia i przeprowadzania dowodów. Sąd wszystkie dowody w sprawie poddał wnikliwej analizie i właściwie ocenił, czemu dał wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Skoro zatem Sąd meriti prawidłowo ujawnił na rozprawie dowody, które pozwoliły na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie i poddał je ocenie, zarzut naruszenia art. 410 k.p.k. jest bezpodstawny.

Sąd Apelacyjny, wobec braku sprzeciwu prokuratora załączył do materiału dowodowego dokumenty załączone do apelacji. Okoliczności, które miałyby być udowodnione tymi dokumentami co do zasady nie mają znaczenia i pozostają bez wpływu na rozstrzygnięciem sprawę. W znacznej części dotyczyły one

innych projektów realizowanych przez spółkę (...) sp. z o.o. i potwierdzać miały ryzyko roszczeń różnych podmiotów rzekomo uzasadniających konieczność zawarcia umowy ze spółką (...) sp. z o.o. w dniu 11.09.2017 r. W zakresie zaś wartości i poczynionych inwestycji na nieruchomości objętej dofinansowaniem Sąd odwoławczy wskazuje, że zasadą przy tego typu przestępstwach jest dokonywanie pewnych, choć niepełnych inwestycji mających uwiarygadniać prawidłowe wykorzystywanie przyznanych dotacji i umożliwiać dalsze wsparcie finansowe. Taka sytuacja miała miejsce również w przedmiotowej sprawie gdzie firmy (...) dokonywały pewnych inwestycji na nieruchomości związanych z przyznanymi dotacjami.

Sąd Apelacyjny nie podziela również zarzutu naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisu art. 424 k.p.k. Sporządzone przez Sąd I instancji uzasadnienie realizuje zasady wyrażone w przywołanym przepisie, umożliwia stronom podniesienie właściwych zarzutów, a sądowi odwoławczemu dokonanie rzetelnej kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku. Niemniej jednak uzasadnienie wyroku jest dokumentem o charakterze sprawozdawczym. Skoro zatem sporządzone zostało po wydaniu wyroku to jego treść nie może mieć wpływu na treść zapadłego wcześniej wyroku. W obecnym stanie prawnym, zgodnie z art. 455 a k.p.k. nie jest natomiast możliwe uchylenie zaskarżonego apelacjami wyroku sądu I instancji, z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424 k.p.k.

Nie stwierdzając uchybień wskazanych w apelacji Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutu poczynienia przez Sąd I instancji błędnych ustaleń faktycznych opisanych w apelacji.

Ad 2.

Zarzut wymierzenia oskarżonemu W. B. (1) rażąco niewspółmiernie wysokiej kary pozbawienia wolności w zakresie jej jednostkowego wymiaru zasługuje na uwzględnienie. Niewspółmierność o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. zachodzić może tylko wówczas gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary można było przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo. Kara wymierzona oskarżonemu może być w realiach przedmiotowej sprawy uznana za rażąco, niewspółmiernie surową. Rację ma skarżący, że może ona być za taką poczytana w świetle tego, że główni sprawcy zaproponowali wymierzenie im kar dalece łagodniejszych. I choć oczywistą pozostaje zasada indywidualizacji wymierzanych kar to nie sposób nie odnieść się do okoliczności, że rola W. B. (1) w przestępczym procederze miała charakter poboczny i pomocniczy w stosunku do głównych sprawców. Nie bez znaczenia pozostaje również to, że zaistniała w wyniku popełnienia przestępstwa przez J. B. (2) i M. B. (2)

szkoda została w pełni naprawiona. Tym samym zasadnym okazał się postulat obniżenia wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec W. B. (1). Tak zmieniony jej wymiar uwzględnia stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu przestępstwa, jest adekwatny w świetle okoliczności podmiotowych i przedmiotowych, uwzględnia postać towarzyszącego oskarżonemu zamiaru. Sąd Apelacyjny uznał natomiast, wbrew stanowisku skarżącego obrońcy, że zawieszenie wykonania orzeczonej wobec W. B. (1) kary pozbawienia wolności nie byłoby wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Jakkolwiek oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności był jednak osobą karaną (vide k. 989d – 989e). Choć na etapie postępowania przed Sądem Apelacyjnym ta karalność uległa zatarciu to jak wynika z aktualnej karty karnej oskarżony został prawomocnie skazany za czyn z art. 286 § 1 k.k. i inne na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na 3 lata (Sąd Rejonowy w Jędrzejowie, sygnatura akt II K695/18) oraz za czyn z art. 586 k.s.h. na karę grzywny (Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, sygnatura akt III K 482/22).

Wniosek

o zmianę orzeczenia w zaskarżonej części i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów;

o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do

zasadny

częściowo zasadny

niezasadne

<p>ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;</p> <p>zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu W. B. (1) kary z warunkowym</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutów apelacji obrońcy i nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku o zmianę wyroku w kierunku wskazanym przez obrońcę i wniosku o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Częściowo uwzględnił wniosek ewentualny i obniżył wysokość kary pozbawienia wolności</p>		

<p>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p> <p>PODLEGAJĄCE</p>	
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>

<p>Rozstrzygnięcia w zakresie winy co do przypisanych oskarżonym W. B. (1) i C. P. czynów z pkt 1. i 3. wyroku oraz wymierzonych kar grzywnien z pkt 2. i 4. wyroku oraz w zakresie kosztów z pkt 5. wyroku</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.</p>	
<p>Sąd Apelacyjny w tym zakresie nie podzielił zarzutów apelacji obrońców i prokuratora</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>zmieniono opis czynu przypisanego W. B. (1) w pkt 1 w ten sposób, że przyjęto, że poświadczył on nieprawdę co do okoliczności mogących mieć znaczenie dla określenia wysokości należności publicznoprawnej oraz jej zwrotu;</p> <p>zmieniono opis czynu przypisanego C. P. w pkt 3 wyroku, w ten sposób, że przyjęto, że oskarżony działał w celu utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego;</p> <p>kary pozbawienia wolności wymierzone W. B. (1) i C. P. w punkcie 1 i 3 zaskarżonego wyroku obniżono do 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;</p> <p>na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego C. P. kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 3 (trzy) lat;</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany.</p>	
<p>Ad 1 i 2</p> <p>Wskazana zmiana jest skutkiem apelacji prokuratora uwzględniającej postulat doprecyzowania opisu czynów przypisanych oskarżonym.</p> <p>Ad 3 i 4</p> <p>Wskazane zmiany są efektem uwzględnienia apelacji obrońców w części orzeczenia o karze pozbawienia</p>	

wolności. Uznając, że spełni to cele kary Sad odwoławczy zastosował w stosunku do C. P. instytucję warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia.		
-----	-----	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
-----	-----	
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
-----	-----	
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		

5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	III	zasądzono od oskarżonych koszty postępowania za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę w wysokości 6180 (sześć tysięcy sto osiemdziesiąt) złotych za obie instancje. Opłata została określona w zmienionej wysokości z uwagi na obniżenie wymiaru kary pozbawienia wolności.

PODPIS		
---------------	--	--

Izabela Szumniak Dorota Radlińska Katarzyna Capałowska		
1.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego W. B. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do winy i kary	
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2 Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa	

	materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

